Liability for Damages, Lesson 1

Tractate Bava Kama 27a

עין משפמ בבא קמא נר מצוה בָבַשׁ עַדְּיוֹ כַּף. בְּחַלוּ כַן כַּנְּאָרְפִין (סנסדרין דף שו: ופס) מִפְרָשׁ קה א מיי פּייח מיסל פשורין. דבשיגן שיבה כל נפש אדם כל הנפש ואין כאן מבה כל מקי ממון כלככ א סמג עשין סז: דְרִישָׁת נָהָט כָּבָשׁ לְרְבּוֹתָת וְסִיפָּת נָהָט דְּחָפּוֹ לְרְבּוֹתָת: הַנֶּפֶשׁ וּפְטוּרִים מנִנִיחַה לְר׳ יְהוּדָה בָּן בְּחֵירָא חַיִּיב זֶה שֶׁקּיבְּלוֹ בְּחֵייף קרע פסותי חניב. פומה סיכי מייםי ראוה דלמה שאני הכח קו ב מייי פייב מהלטת מפני שקירב את מיתחו: בא שור. מועד: וכבדו בברניו. ומת: בְּדּוֹנְהָא דְרִי יִשְׁמְשֵאדׁ וְרַבָּנְן. לְשִׁנִין פוֹפֶר לְרִי יִשְׁמִשׁאל דְּאָמֵר פּוֹפֶּר בְּמִזִּיק שִׁיִמִינִן מִשִּנִּס פּוֹפֶר אָבָּל הורה אור שביב לו לבסיר בגחלת משל בגדו תדע מדנקט רבה על בּגְדוֹ חַיִּיב מִכְּלֵל דְעַל בְּשָׁרוֹ פָּטוּר סימן קסו סעיף ח: וְסָתְם לְקַנָּוֹן (רף בֹב) תְּנִן סְנֵּוֹל אֶת קוֹ גַ מִינִי פִּיא מסלטת עיני אָפִי על מִנָת לִפְעוֹר חַנִּיב אָלָל הומיק הוכל ומויק הלכה י פְּטוּרִין ר' יְהוּדָה בֶּן בְּתַירָא אוֹמֵר בְּוָה אַחַר לרבון דשנימיון בניוק סאי לא קום זֶה הָאַחֲרוֹן חַנִּיב כְּפְּנֵי שֶׁקְיֵרֵב מִיתָתוֹ בָּא שור וְקִבְּלוֹ בְּקַרְנָיוֹ פְּלוּגְתָא דְּר׳ יִשְׁמָעֵאל ליה דְמִים וּפָטוֹר: וְגַתְבַע בָּאָשָׁה שיי של בשרו השום שהים לו סומ ששיו עושים אית ע"כ על בשרו פעור תשום שהים לו סומ חכם סעיף א: להסיר במו בשל לבו ומח וייל דהל קח ד הוו מיי שם להסיר במו בשל לבו ומח וייל דהל קח דה הוו מיי שם ומשל בגדו לא חיים ולא אילפריה שם סשיף יא: לאחניי לאיי אלא שלא האמר ביון שם שפר בשיף אישרי שמנית של בגדו והוא שוחק אייכ מים סשיף יה: יכמום מד. נכו) הבח של יבמחו בין בשונג בין רַבָּה נָפַל מֵראש הַנָּג וְנְהָקַע בְּאִשָּׁה חַיִּיב בָּרִים יּוּכִיבִּמְתוֹ לֹא קָנָה חַיִּיב בְּנָוַק לביחת חשה חחרת חבל זה לא נתבוין לשום ביאה הלפך לא קנה ואם חר דְּשָׁתוֹ הַוֹי שִׁיפָּטר דְהַא חַשְׁבְּחָן אַפִּי קי מ מיי פיד מהלפת מובל ומזיק כלכה כב סמג עשין ע כושיע שם: בצער בריפוי בשכת אבל בשת לא דתנן בְּמְצַוֹּה לְקָרוֹעַ דְחַיִּיב: וששה אחד מן האחין בה מאמר אַנוֹ חַיִּיב על הַבּשָׁת ער שָּיְהַא מְתְכּוַיִין ** . הְנָיחָ נַחָלֶת על לָב עברו כו לקמן פו: פסלה עליו: ואם נתהפף. [לחתר] כשעבר כפות ורבו עומד קיא יכמיי פיינ מסלי רולה כלכה ט: ואַמר רַבָּה ינָפַל מראש הַגַּג בְּרוּחַ שַאֵינָה שהתחיל לנפול דנתבויו לנפול על אללו איירי פדפרישית לעיל (דף כב: רוצה כלכה ט: דייה וסיה) ומיירי שלא מת השבד קיב ל מיי פיה מכלי דייה וסיה) ומיירי שלא מת השבד הָאָדָם לַבָּנָאָתוֹ: חַיִּיב אַף עֵל הַבּשֶׁת. מצויה והויק וכניש חייב על הנוק ופטור בד' אט"ם שלא נתבוין לשם בשת: עד דָבָרִים הַּבָּרוּחַ מְצְנֵיה וְהָזִּיק וּבְיֵישׁ חַיִּיב בְּד׳ אלא החים ולהכני מספקא ליה שמוא יא סמג עשין ע טושיע לא יחוש הרב לסלקו מפני שישלם היא שיוו שם פייד לא יחוש הרב לסלקו מפני שישלם היא שיוו שם פייד לבו ומת פשור . שהיה לו לסלקה : דַבָרִים וּפַטוּר עַל הַבּשׁת 'וָאָם נְתְהַפַּדְ חַיַיב חניב. דָּהָא דְלֹא סלְּקָהּ סְבֵּר קיוג מ מייי שם פ"ד מלכה כב ושיין אַף על הַבּשֶׁת דְּתַנֵיא מְמַשְׁמַע שָׁנָאֲמַר אתבעיניה ליה בדינה ויפרע לי: לו דְמֵי מִקוּ: פָבשׁ עָדָיו. סָהָקְפוֹ סָס עד סָנָה: יְהֶייִם עָדָה יִרָה אֵינִי יוֹרָע שָהָהַוֹיְקָה מַה ת״ל בהשגות ובניימ ובניי שהאריך סמג שם טושיים חיימ סימן שפג ספיף א הַרְרָו אָלָד פַיצִר הָרֶגֶּל וְהָחֲוֹיקָה לוֹפֵר לָדְּ 'פֵּינֵן *שֶׁנְתְפַנִּין לְהַוֹּיק חניב . דה"ק ליה אם פרלה קרע הַמַּנִיחַ. וְאִיכָּא נַמִּי דְקָרוֹ זַּחֲבִיתָא וסימן חים סעיף ים: אע"פ שלא נתפון לביש ואמר רבה יהנים ושלם אבל פירש לו ע"מ פטור: עבדו בגופו דמי. ואם הנית אדם גחלת על לו גַּחֶלֶת על לַבּוֹ וּמֵת פָּטוּר שעל בִּגְדוֹ וְנִשְׂרֵף

לד דמים אם לא תתן לי חבית דקבי ממג עשין שד טושיש ליה לחביתא פדא לפי שהוא מוחוק חיימשימן רשד סטיף ה: ולא אולינן בתר רובא ואם התנה לחת לו הבית ונתן הלוקה דמים יכול לומר לו המוכר לא אָמן לְדְּ אָלְא פִּדְ דְּקְרֵי לְבָּדָא הַבִּיהָא וְלָא אָלִימָ בְּסֵר רוּבְּא רבינו חננאל

ולומר ר"ח דְּלָפו׳ כב דְּלָמר בְּפֶּרָק נתבוון פשר. ותנא הרי קמוכר פירות (כיב דף 12. ושם דיים שהיה רבו רופא ואמר ביושה שירות (כיב דף נכ ואם דיים שחיה רבו רושא האמר (ניתו) ולקפון בְּסַפְּרָם (דף מו) כולכין ל כחול לי עיו ומישאה בבה השבחה הברה הברה בה השבחה לחוץ לחד ביותו השל לענין ביותו השל אנים בשרי בוותו לוני ביותו הייב האמיל אנים המחוק לומר למולים לע"ם ביותו לענין דביים פשר למולים לע"ם בראמיינו. לענין הלח הייב דוא דות לה אד הות לה הייב דוא דות לה שבה להייב למנין שבה למנין לכים למנין למניין למנין למניים למניים למניים למניים למנין למנין למניים למני בנפשחי שחני מן המישוט חבל בנמנח שמר דבל מלאכה בנקשלי שלני מון המיניטוט לבל בניתול שומר דבל ע"ל א בה בה בנקשלי שלני מון המיניטוט לבל בנקשל שומר דבל ע"ל א בה בקלון לא תלי לאמר מוזכר קים לי בנקשף העושיה שלא במחשבתי בחלקהם מון המיניטוט לובל לנובקבה לחקם לחוק שתים חדק ד הקדבה לחלמר הלוקח למוכר לחקם לחוק שתים חדק דה שבל לדוד שבי לביון לודי מון הדוח של בדים פשד דראי של בדים פשד דראי לא בדי בדים בשד דראי לא בדים בשד בראי לא בלדים בשב בראים לביול ובלח בשר בראים לא בלדים בשד הלא בלא בברות בשד הלא ברדים בשד הלוך הברות בבורה בבורה

גדלה ואבידה הלכה ה

הַנֶּיב אָפֵר רָבָא הַּרְנֵיִיהוּ הְנְנְהִי על לְבּוֹ דְּהְנְן בָּבֵש עָלְיוֹ לְתוֹךְ הָאוֹר אוֹ לְתוֹךְ הַפִּיִם*

ואינו יכול לעלות משם ומת חייב ידחפו

לתוך האור או לתוך הפנים ניכול לעלות משם וֹמֵת פַּטוּר בָּגָדוֹ דָּתְנַן* לְקָרֵע אַת בְּסוּתִי שַבֶּר

אֶת כַּדִי חַיָּיב עַל מְנָת לְפְטוֹר פָּטוֹר בָּעֵי רַבָּה

הניח נחלת על לב עבדו מהו בגופו דמי או

בְּמָמוֹנוֹ דָּמֵי אָם תִּמְצָא לוֹמֵר בָּגוּפוֹ דָּמֵי שוֹרוֹ

מַהוּ הָדַר יּפָּשְׁטָה עַבְדּוֹ כְּגוּפוֹ שוֹרוֹ כְּמָמוֹנוֹ:

הַרְרָן עֲלָדְ כֵּיצַר הָרֶגֶל

הַבֶּגנִיהַ 'אָת הַכַּר בָּרה"ר וּכָא אַחַר וְנָתְקַל

פַעל הָחָבִית הַנִיב בְּנִוְקוֹ: גַבוֹ׳ פָתַח בְּכַר

וְמָהַ בְּחָבִית *וּתְנַן נַמִּי זָה בָּא בְּחָבִיתוֹ וְזֶה

בא בקורתו נשברה כדו של זה בקורתו

שׁל זֶה פָּטוּר פָּתַח בְּחָבִית וְסִיֵּם בְּכַד "וּתְנַן

נפי פור בא בְּחָבִיתוֹ שֶׁל יֵין וְוָה בָּא בְּבַּדּוֹ שֶׁל דְּבַשׁ נְסְדְּקָה חָבִית שֶׁל דְּבַשׁ וְשְׁפַּדִּ זֶה

יינו וְהָצִיל אָת הַדְּבַשׁ לְתוֹכוֹ אֵין לוֹ אַלָּא

שַׂכָרוֹ פַּתַח בַּכָּד וָסְיֵים בַּחָבִית אַמֵּר רָב פַּפָּא הַיִינוּ כַּד הַיִינוּ חָבִית לְמֵאי נַפְּקָא מִינָּה לְמֶקָּח וֹמֶמְכֶּר הֵיכִי דָּמֵי אִילֵימָא בְּאַתְרָא דְּכַדָּא לֹא קָרוּ חָבִית וְחָבִית לֹא קרו פרא הא לא קרו לה לא צריכא דרובא קרו לה לכדא פרא ולחביתא חביתא וְאִיכָּא נַמִּי דְקָרוּ לַחֲבִיתָא כַּדָּא וּלְכַדָּא חַבִיתָא מָהוּ דְתַימָא זִיל בָּתַר רוּבָּא

בָּה וְשָׁבְרָה פָּטוּר וְאָם הוּוַק בָּה

קנה הפט פירושו מטר קטינתו זיר פונה רייבו מערים שהקנהים מסיישים להוצה אלה היה חדיה ושבר הדידעים ביקר החדר בהיה הדיי נשבר. בין בקור היה חדיי נשבר. בין בקור היה חדיי נשבר בין בקור היה חדיי נשבר. בין בקור היה חדיי שבר. בין בקור היה חדיי מערי בין בקור היה היה ודיי מערי בין בקור היה היה ודיי מערי בין בקור היה היה בקור היה בק היה בקור היה ב

לא

הוכן אמריטן לקומן דף לב ע"ב דשוגג קרוב למחיד לא סגי ליה גלות ע"ש. כ) צ"ל והמקבלי פטור מפני שאדם מח קיפל. ג) וכן כתב הרשכ"א בחידושיו כאן ובשיטה מקובלת בשם רביט ז"ל והוא היפך
מפרש"י ז"ל. ד) ע"י בערון ערך כד א.

לסלקה: שורו בממונו. שמין בו דעת לְסַלְּקָה וְחַיִּיב: הַרָרוֹ עֲלֶדְ כֵּיצֵר הָרֶגֶל

לב עבדו פטור שַכְיַה לו לְעַבָּד

לקמן לכ. המניח את ספד: ושברה פשור. בגמרת מפרש טעמת: וְאָם הוּזַק בָּה. כַּוּמְקַל: בַעַד הָחָבִית חייב. מפרש פומי: בכו" גשברה פדו של זה בפורתו של זה פטור. שלשניקן לשות לקלך: פתח בחבית. דְקַמָּנֵי זֶכ בַּל בְּחָבִיתוֹ: וְסְנֵים בְּכַד. דְקַחָנִי נשְבָּרֶה פַדוֹ שֶל זֶה פוי : והציל את הדבש לתוכה. מפני שהדבש דְמִיוֹ יְקְרִוֹם: שְּׁכָרוֹ. כִּשְׁחָר פּוֹעֵל ואין בעל הדבש משלם דמי היין : פתח בכד. דקסני חה כל בכדו של דבש וסיים בחבית דקתני נקדקה חַבִּית שַל דְבַשׁ : דְּמֶבֶח וּמֶשְבֶּר . שָבֶיד המוכר לְחַת לו חַיוָה שִירְלָה ואפילו התנה עמו חבית דמשמע בדולה נותן לו כד שהיא קטנה:

מסורת

הש"ם

Jewish.tv

עין משפמ

Liability for Damages, Lesson 1

Tractate Bava Kama 27b

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי 54 הש"ם נר מצוה ג א מויי פרייג מהלכות אין הודכין בממון אחר הרוב. סיכא דמסתפקא לן מילחא פגון סכא דאין הולכין בממון אחר הרוב. פימה מה טעם חין הוֹלְכון לִיחֵי בְּק"ו מדיני נְפָשות בּדְאַמרינן בְּפּ"ק דְסנְהַדְריו וכנון (נקמן דף מו) במובר שור לחבירו ונמצא ננחן לא אמרינן בתר סמג עשין סח טוש״ע הית סמון חיב סשיף א: (דף ב) וְרִי יאשוב מיותו ליה בִק"י מדיני נפשות ומה דיני נפשות - רובא זיל ולחרישה קנאו והוי טעות אלא אמר המוליא מחבירו שליו הַרְאַיָה וְיַכוֹל לוֹמֵר לוֹ לשחיטה מברחיו לך: בברן זוית. בשנכנסין דבג מייי שם כנכב ו דחמירי אמר רחמנא זיל בתר רובא דיני ממונות לא כ"ש ואפיי ממובוי למבוי מן הפד הפיחה בפד טושיש שם סעיף כ: רובה דליתים קמן אוליכן בדיני קמ"ל *דָאֵין הוֹלְכִין בְּטָמוֹן אַחַר הָרוֹב: וּכָא המבוי אלל הקרן וכשהחזיר זה פניו נפשות בתר רובה פדחמר ברים לא כאָכ אוֹמָכּ: אָלָא אִי כּשְׁמוּאַל אַחַר וְנָתְקַל בָּה וְשָׁבְרָה פָּטוּר: אַמַאי פָּטוּר [ער קוספות יומה פה. סוֹרֵר ומוֹרֶה (סנהדרון דף סעו) "וְרייל וכר המפפח ומת פה שוצר ומוץ של נשהיון זו שבר דים להחור ובדית כי דקסם גבי דיינים שאני קחשיב מיעוט עני דים איפורא וככחונות דיקרו במו שאיון וליפא למימר התם עני דים להחור דיקרו במו שאיון וליפא למימר התם וכפהדרין ג.ד"ה דינים און ממוצא בחוקר התוכרה דקה ב"ד אי כָר׳ יוֹחָגַן . שַׁכַמֵּנִיחַ לֹח פָשׁע איפעי ליה לעיוני ומיול אמרי דבי רב משמיה הלפר דוקח נתקל אבל שבר ברלון דָרַב בָּמְמַלֵּא רה"ר כּוּלָה חַבְיוֹת שְׁמוּאֵל אַמַר חַיִּב: דַּוְקָא נַתְקַל אָכָל שֶׁכַר. בַּרְנוֹן בַּאַפִּילָה שָׁנוּ רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר בְּקָרֵן זָוִית אָמַר ואח"כ החק בחקסיו פטור בעל החבים דאיהו הוא דאיק אנקשיה: חד מיי פינ מכלכום מפקי מיפיה אבל נבי שאר ממון רב פפא לא דיקא מתניתין אלא או כשמואל מצל ומויק הלכה ע החיקל מועוט וחזקה לא אוליקן סמון מכ ספיף מיא בשר בחר רובא: ה"ג אבואי בשור אוֹ כְּרַבִּי יוֹחָנֶן דְאִי כְּרַב מַאי אִרְיָא נְתְקַל תנא רישא. נמי נתקל: לפי שאין אפילו שַבר נַמִּי *אָמַר רַב זְבִיד מִשְׁמֵיה דְּרָבָא ן ת מיי פיב מסלכום איבעי דיה קעיוני. אַכָּל כַּךְ לֹח דֶרְהְ בְּגִי אָרָם בּוּ'. מַמַּתְנִי מְכַדְּר דְנִלֹם הַיִּמָשׁ בּמָפִילָּה מוֹ בְּמָרָן זְוִית הוא הַדִּין דַאַפִּי׳ שָׁבַר וְהַאִי דְּקָתְנֵי נְתְקַל פריך למלי חייב במקו בשכחק ליבעי סנהדרין הלכה יב סמג אלא אפי באורה פטור הנחקל עשין לו טושיש חימ סיי ליה לעיוני כדפירשתי לעיל (דף כג. אַיִּדֵי דָּבָעִי לְמַתְנֵי סֵיפָא וְאָם הוּזַק בָּה בַּעַל דיה ולחינ) דיותר ים לו לשמור שלא יויק משלא יויק שולא שייך ודְקַבְיָח לֶךְ חִיבָּשִי לֵיה שיוני ומחל חָבִית חַיָּיב בְּנָוְקוֹ דְּדַוְקָא נָתְקַל אֲבָל שָבַר אין דָרֶךְ בְּנֵי אָדָם לְהַתְבּוֹנֵן בַּדְרְכִים: לא מַאי מַעָמָא הוא דְאַוִיק אַנַּפְשֵׁיה קָתָנֵי וחייב שמואד. את הנתקל לשלם: פחן כל המשפה ובח חתר ושיפה בו רַישָּׁא נְתְּקֵל אָמֵר לֵיהּ רֹ אַכָּא לְרַב אַשֵּׁי הָכִי אַמְרֵי בְּמַעַרָבָא מִשְּׁמֵיה דְּרֹ "עוּלָא פְּטוּר (נפיל כ. כה:) דְנְבֵּי חָדָס לא בשלמא שמואל בשמעתיה. למוקי רבינו חננאל *עוּלָא למתניתין באפילה כא באורה לא קרו לכדא חביתא קמ"ל כד היינו חבים אַמר הָבִי וְהַא דְּאָמֵר (נפיל דף כב.) אָלְפִי שָׁאַיז דַּרְכָּן שֶׁל בְּנֵי אָדֶם לְהִתְבּוֹנֵן מייב : ברנא דעצבי . קכן זוים בד היש חבית הפים חנולי נרו מבחוץ בעל הגמל ולא אזלינן בממון אחר הרוב ודדין עם רגתבע ועל התיבע לה ביא הסמוכה לבית הבד : דהואיד בַּדְרָכִים הַוָה עוּכְדָא בִּנְהַרְדָעָא וְהַיֵּב שְׁמוּאֵל פטור ולא אמר איבעי ליה לעיוני וכרשות קשבדי. שמניקנס קיה כן ס"ח רבת וק בּפּוּמְבָּדִיתָא וְחָיֵיב *רָכָא בִּשְׁלָמָא שְׁמוּאֵל וייל דרוקה במקום הליכתו המריגן ראות וכן תרין: פים' איבעי ליה לעיוני וקלת קשה הל ובא אחר תודל בה קאמר קבא לעיל כי אית לך קשות ושברת פטור האקשי קאמר קבא לעיל כי אית לך קשות בְּשֶׁהֶיְתָה בִּית הַבִּד מְלֵיחָה בְּנִי חַׁדָם כְּשְׁמֵעְתֵּיה אֶלָא רָבָא לִימָא כִּשְׁמוּאֵל ס"ל היו הבחים מושיבין בליהם ברשות דכיון רַב פָּפָּא יּקּרְנָא דְּעַצְרָא הָוֹי אמאי משום הנתקל בה אם שברה פטור . הוה ברבים וממחינין עד שילחו חלו : לסגוני עילחי וחמוחי חים ליה רשות דברשות קעבדי יאיבעי ליה לעיוני ומיול הַרִי אָמְרוּ לַּרְכוּבָה שְׁלֹשׁ . מנְכַּג לסגוני כא בכמה נמי איבעי לה אם שברה משות . האותמי לסגויי קס בְּסְתָּה נְמִי חִיבְּעֵי נְיּשׁ לעיוני ומיול . האותמי לעיוני כְּדְתוֹכָח בְּסְפֶּרָה (נקמן דְּהְ נִבּי) רב למתני' במטלא לעיוני כִּדְתוֹכָח בְּסְפֶּרָה (נקמן דְּהְ נִבּי) שַׁלַח לֵיה רַב חִסְדָּא לְר״נ רְבֵרֵי אָמְרוּ לְרְכוּכָה הדנינין לגבות מן הבועט חת דב למו היבים הביות קבור פקח ביום פטור וליפל למימר שאין לו מאין לעבור קבור פקח ביום פטור וליפל למימר אבל אם אינה מליאה בממלל לכ"ר בלויקה יכולה לעבור וְלְבְעִיטָה הַמֵשׁ *וְלְסְנוֹקֶרֵת שְׁלֹשׁ שלש הבירו בארפובתו של בועט גי סלעים לבשת לפי שנדולה בשת מפת מפח אמניים הארבור בשת מפח מנים אנדיים לפנדא דמרא ולקופינא דמרא מאי אמרי אבעי ליה חלת קרך עלים דח"כ לבעוטי נכני חיצונו מחל אם שבר לת לפ קשותל: ושמואל אפר חיצונו החי, וששא לתו לפ קשותל: ושמואל אפר אמר באפילה פשר באפילה שנו. וכל דפלעו לקנון (דף שָׁלָח לֵיה תְּסְרָא תְּסְרָא קְנָסָא קָא מַגְבֵּית בָּבֶבֶל אֵימָא לִי גּיפָּא רְעוֹבְרָא הֵיכִי הַנָה ה הלרפופה מדחיפת היד : לבעימה . בָּרָגָל : דְּסְנוֹקֶרֶת . אוּבָּף של חַמוֹר שָׁהָכָּה בּוֹ חָת חְבִירוֹ: שְׁלֹשׁ עַשְּׂרָה. לֵיה דְהַהוּא גַּרְגוּתָא דְבֵי תְּרֵי דְּכָל שלח אבל באורה אם שיבר כטו) חי נתקל פושע הוא או לא כגון חייב . רי יותן אמר כטו) חי נתקל פושע הוא או לא כגון בקרן זיית פשיר . שנתקל מעלמו ולא נתקל בשום דבר סְלָעִים לְבָּשָׁתוּ לְבֵּד חִיוּב שְׁחָר יוֹמָא הַנָה דָּלֵי חַר מִנַיִיהוּ אָתָא חַר קא דָּלֵי שנתקל מעלמו ולא נתקל בשום דבר הדברים : דפנדא דמרא . בית יד בקרן זיית פפור . שנתקל מענמו ולח נתקנ בשום דבר וסוניין רשמעתין במטלא אַבּל הַכָּח שָנּתִקל מַחַמת מכְשׁוּל וְלֹח רשית הרבים כולה אָבּל הַכָּח שָנִּתִקל ביומא דלא דיליה א"ל יומא דידי הוא לא של פושיייר: קופינא. הפרול עלמו אַשְנַח בֵּיה שָׁקַל פַּנָדָא דְמָרָא מַחְיֵיה א"ל אפלו אם שובר פטור לופנע ליה לעיוני לוכוס הול ולע"ג ומאפילה או להן וויה דלעיל (הף כה) מרפונן לווס פרלון נהקל פטור שיבר חייב חַלֵּל הַנֶּקָב: בּשָׁת. קנָם הוח: גופָא מאָה פַּנְרֵי בְּפַנְרָא לְמִחְיֵיה אָפִילוּ לְמ״ד לא דעובדא. דפודל וקופינל: גרנותא. הקר פשר שם היותן בחור הקרים הפוזים מפכע החת פנע חוקט אל מר יותן בחור לה ברושלמו המני דרש מוני ברושלמו המני דרש מוני ברושלמו המני דרש מוני של מוני ברושלמו המני דרש מוני של מוני ברושלמו המני דרשה מוני של מוני ברושלמו המני של מוני של מוני ברושלמו המני של מוני של מוני ברושלמו המני מוני של מוני ברושלמו ברושלמו המני מוני של מוני ברושל ברושל ברושלמו ברושל בר בור מים מכונסין להשקות שדות: עכיד אִינִישׁ דִּינָא לְנַפְשֵׁיה בְּמְקוֹם פְּסֵירָא מאה פנדי. קי הכחות היה לו להכותו עַבִיר אִינִישׁ דִּינָא לְנַפְשֵׁיה דָּאָתִּמֶר רַב יְהוּדָה שַבְרֵי בְּזְלוֹ מִימִיו: בְפַנְרָא. כְיִינוּ בִּית אָמֵר לא עָבִיד אִינִישׁ דִינָא לְנַפְּשִׁיה רָב נַחְמָן יַד: לא עַבִּיד אִינִישׁ דִינָא לְנַפְשִׁיה. אַמֵר עביר אִינִישׁ דִּינָא לְנַפְשֵׁיה הַיכָא דָאִיכָּא אנים חייב בנק ושמואל בתלח (לקמון דף קיב) נפי הנית לקם ואפיי דין אמת לא יששה הוא לעלמו פְּסֵירָא כ"ע לא פְּלִינֵי דְעָבְיד אִינִישׁ דִּינָא אתא בנתקל כל שכן אביקס פרה שחולה פסבורים של דמחייב בה ר' יותן אביקס פרה שחולה פסבורים של מלח ילך מצל הדיין: במקום דאיבא דבוחים בה לי ייתן אביקם היא נוקבה לקלוה משלמין. המוצא דבי והי ובער היה דעני בשל באול שבך "קהנו אבל מה ל בתוץ הבישות את עבין שהאיקו לא דאלוסין כן ובמתאימין! מחייבון לעיני ושיא אבין שהאיקו לא דאלוסין כן ובמתאימין! לעיני ושיא אבל וואחם נמני קגן היה בעל חבית ראשון לְנַפְשֵׁיה כִּי פָּלִינֵי הַיכָא דְּלֵיכָּא פְּסֵידָא רַב פסידא. אי אזיל לבי דינא דאדאזיל לבי דינא ואסי כא דלי כאי ולא ידע מאי דלי או שמא יכלי כמים יָהוּרָה אָמַר לֹא עָבִיד אִינִישׁ דִּינַא לְנַפְּשֵׁיה דכינו דּלִיכָּא פְּסִידָא לִיוִיל קַמֵּיה דַיִּינָא ר"נ מן כבור וחין לו פרעון לזה דקח אמר יעביד איניש דינא לנפשיה דכיון דבדין מן הבור וטין עי שליין זי מינים (מוספחה פיי מפסיד פי האי גוונא עביד אינים ומוספחה פיי באפילה או בקרן זיית ובעל קורה אחרון דאם עמד בעל לא דאמרי אין דרך בני אדם להתבען חבית ונשברה חבית בקורה פטור עָבִיד לֹא מָרַח מֵתִיב רַב כַּהָנָא *בָּן בַּג בַּג דינה לנפשיה : אד תיבנם דחצר אומר אַל תִיכָּנָם לַחַצַר חַבַרְדְּ לִיפוֹל אָת שַלְּדְּ בני אדם להרבון והיין והפקדה הייני בפוקדה שמה ברוכם, שלה לה גר נקקלה לבקדק קלדם הפוזיק קנופטר. מסוד ארב מובן הרי נקללה (נושס) שהוא קצון גניבה אמר ארבובה ג' פי בלונם (נושס) שהוא קצולה באלבי בלוקנום (בייני דף הבבה את קבירן נוקסנים בשלבי בלוקנום (בייני דף חבירף. בגניבה ובסתר שלא תראה שָׁלֹא בּרְשוּת שָׁפֶּא תַּרָאָה עָלִיו בְּגַנָּב אָלָּא שְׁבור אָת שִׁינָיו וָאֲמור לו שָׁלִי אָנִי נוֹפֵל א״ל עליו כנוב: אלא שבור את שיניו. בליון בלומר קח בחוקה וקשוח לרב יהודה: מדְתַּנְיַח בְּשִׁלְהֵי הָאוֹנְנִנִים (ביימ דף ברובתו חייב לחת לו מוס די וספו) המעביר חבית ני סלעים . לשניקה פני וס די וספו) המעביר חבית פי דבאה באורף מתקוס לתחוקום לבקרה רבי והודה אומר שומר חום ישבע נושא שבר ישלם והשתא מדמחייב נושא שבר ופוטר שומר חום ולא מחייב מעעם החת אחיי די סלעים אדם המעוד שיי בדארה ברמון ועודה אדר החום במוס בי החום לחיים במוס בי המעוד של היום במוס בי היום במוס במוס בי היום בי היום במוס ביום במוס בי היום במוס ביים במוס בי הש"ם "ר פלעם אדם הפחים ש"מ דבאנום דכשין גניבה אדם הפחים פטור ומדמה כי יהודה נחקל לגניבה אבל באונם שהוא פשין אבידה שהיא שייך כאן כל קרובה לפשיעה יותר בדחמריון בהשיאל לבית זף אוז דנגיבה קרובה לאונם ואבידה קרובה לפשיעה נקאה האדם הפוזיק חניב דא"א לומר שלא יותר שדא הפשיעה ובן משמע לעיל דמחייב בנפל מן הפג ברוח שאינו מלויה ואט"ג דברוח שאינו מלויה מפטר בה דנורא פי שופינא שדניא וכרות פיי שומים שדא קרובי קשבשי. בתוך המקום בל המקום לפול דמחייב בנפל מן הגג ברוח שחינו מנוים וחש"ג וקונים שביע חוד בתופעות מודר ברוח שחינו מנוים וחש"ג וקונים שביע חוד בתופעות המייבון להוא מהוא בנה היה בנה ברוח שלה לה בנו מודר מנה בל בתורם בתופעות המייבון להוא מחוד משלה לה רב נחטו משומר חגם בלוחר מון בלוך למוד ברוח מנוים וחדשה בישום בלוחר בתופעות המייבון בלוחר מון בלוך משומר חגם בלוחר בתופעות המייבון בלוחר מון בלוך משומר המייבון בלוחר מון בלוך לשמוד בלוחות המייבון בלוחר מון בלוך משומר מון בלוחר מון בלוך משומר מון בלוחר מון בלוחר מנוים משומר מון בלוחר מון בלוחר לשמוד בלוחר מנוים משומר מון בלוחר מון בלוחר מנוים משומר מון בלוחר מנוים משומר מון בלוחר מון בלוחר לשמוד בלוחר מנוים מון בלוחר מו היה תבות בבנה. די לי השמשה שבא מתחייב בה אדם המזיק והיינו טטמח משום דהוי בשין אביקה ונחקל הוי בשין גניבה ופטור ביה אדם המזיק וכן מוכח בפרק הגוזל היה חבר דר הדרות שלים (ממו זה שו: 180) בבי עבה אומן שקלקל דפריה למאן דפטר (בשומר) חגם מברייםא דקקני נחן בהמה לעבה וגבלה חייב היה אתר דרל ישי דר שלים (ממו זה שו: 180) בבי עבה אומן שקלקל דפריה למאן דפטר (בשומר) חגם מברייםא דקקני נחן בהמה מניירו אתא חד מפני שהוא פנושא שבר "אלנתא ס"ד דמקשה אפי בחנס חייב פנו שומר שבר שחייב על האבידה ומשני אימו מפני שהוא מושא פי רימ מ"ש ביוטא דלאו דיליה אדך למעיה לא וקם אידך לנגעיה לא אשנח ביה שקל פנדא שאין דרקן של בגי אדם דהתבוגן בדרכים. וכא דקבי ולמש דף נמש ביום פטוס בטוס בטור דבור עיניו למעם ומיבעי לים לעיוני טפי מאדם: דורי אחרו דרכובה שדשה. ייימ דלעני שבישראל סאמר אבל אחרום הכל לפי המביים והמתפיים ולרייי ינורא ומחייה אמר ליה רב נחמן כל כי האי עותא אפילו רב יהודה דפליג עלי בהא מודה נקאם דְבַיִינוּ לַבְּדוֹל שַבְּיִשְרָאל דוּמִיא דְּבָבִיא דְּקָנן בְּבַחוֹצֵל (נקמו הי 13) בְּטְרוֹ נוֹתן לו מַאחַנִים זהו ומוקי לָב (נקמו רי 13) לַבְּדוֹל שַבְּישְרָאל: קבים המיבות בבבר לאו קנסת הלם דין קנסת הוא בדשתי הלו בבשובר (ממו ד פר) דמולמת בנו למו בב הסרון בים לא לי דכיון דאיכא פסידא עביד איניש דינא לנפשיה ומחי ליה מבדיקן שליחומייםו: אלא שבור את שיניו. דְנִיפָּח פְסִידְח חיירי מדְחָסר ליפָנס שלח ברשות: לנפשיה ומחי ליה לכתחלה וכל שכן דאי בבר בתייה וספר דינא קא עביד אמר לא נמניא דאופרת לבי דינא. במקום דאכא פסידא רברי הכל עביד אוניש דינא לנפשה במקום דליכא פסידא איתמד רב יתודה אמר לא עביד אוניש דינא לנפשה רב נחמן אמר עביד איניש דינא לנפשה: פסק" והביאו ה' הלכות לברר הלכה כנאן מתרייהו ושנינו לכולהו קייטא לן כרב נחמן. והני כולדו בשינויא דרב נחמן הלכתא כותיה אמר רא דכן בג בג א) מכאן עד שאין דרך וכו׳ הובא גם בשיטה מקובלת על שם רביני ז"ל ואכן כאן הוא משולל הבנה ול"ע.

מסורת